

Arrest

nr. 112 660 van 24 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. FRANCOIS loco advocaat P. ROELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 3 asad 1366 (25 juli 1987) in Sar-i-Lar, onderdeel van Shotor Jangal in het district Dushi van de provincie Baghlan en u hebt steeds op die plaats gewoond. U hebt de Afghaanse nationaliteit, bent een Hazara van etnie en een ismaëlitische sjiïet van religie. U hebt steeds in Sar-i-Lar gewoond samen met uw moeder, uw broer, en, sinds diens huwelijk, zijn vrouw. Uw vader was gedood tijdens de burgeroorlog.

In 2007 (1386) studeerde u af van het middelbaar onderwijs. In afwachting dat u aan uw universitaire studies kon beginnen, sprong u gedurende twee jaar sporadisch bij in de school van uw dorp ter vervanging van eventuele afwezige leerkrachten. Hiernaast gaf u in deze periode na de schooluren een uur bijles Engels voor de geïnteresseerde leerlingen.

Uw broer, M.(...) N.(...), had zich aangesloten bij de partij Paiwand Milli van Sayid Mansur Naderi. Voor de partij hield hij de media in het oog en deed hij aan ledenwerving.

Hij stelde zichzelf onafhankelijk kandidaat voor de provinciale verkiezingen van augustus 2009. U hielp hem bij het campagnevoeren door zijn brochures te verspreiden, affiches aan te plakken en geschenken rond te dragen. Tijdens een van zijn openbare optredens in de buurt van Turmush, bekend als onder controle van de taliban, riep iemand uit de menigte uw broer bedreigingen toe opdat hij zijn kandidatuur zou laten vallen. Die man riep ook dat ze wisten van de Engelse lessen die u gaf. De taliban waren tegen de deelname van uw broer, omdat uw broer activist was voor Paiwand Milli en ismaëli was. Er was vanouds veel animositeit tussen de ismaëli's en de taliban. Uw broer nam toch deel aan de verkiezingen en haalde een behoorlijke score. Hij werd echter niet verkozen.

Op 11 januari 2010 vielen de taliban 's nachts bij jullie binnen en ze ontvoerden uw broer. U vluchtte weg uit het huis en de volgende dag ging u naar het districtshuis van Dushi om aangifte te gaan doen. De dag hierop kwam de politie in kader hiervan naar uw dorp en ondervroegen ze uw schoonzus. Na de ontvoering verbleef u bij uw bureu.

Na een week lieten de taliban het lijk van uw broer achter op de weg in uw buurt. Voorbijgangers vonden hem en met een groep van 50 tot 60 mensen brachten ze het lichaam naar uw huis. Diezelfde namiddag werd de begrafenis gehouden. Voor deze gelegenheid waren er heel veel dorpelingen in uw huis. 's Avonds kwamen de taliban u zoeken. U verstopte zich en de aanwezigen konden de taliban overtuigen dat u er niet was, waarop zij vertrokken. De aanwezige dorpsoudsten raadden u aan te vluchten en dit deed u dan ook. U vertrok naar Nimruz waar u een smokkelaar vond die u vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland en Italië naar België bracht waar u op 4 november 2011 asiel aanvroeg. Onderweg verbleef u enige maanden in Iran en lange tijd in Griekenland. Uw moeder en schoonzus gingen bij de schoonfamilie van uw broer wonen.

Toen u in Griekenland was hoorde u van uw schoonbroer dat bij een actie door buitenlandse troepen twee taliban waren gearresteerd. U vermoedt dat dit nog verbonden was aan de klacht die u had ingediend. Na deze actie heeft men de ramen en deuren van uw leegstaande huis beschadigd.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u een middelbaar schooldiploma voor, een dreigbrief en een document van de politie over de klacht die u neerlegde.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt en wel omwille van volgende redenen.

Vooreerst is de timing van de taliban niet logisch. U stelde dat ze achter u aan kwamen omdat u stappen tegen hen had ondernomen: u was namelijk klacht gaan indienen bij de politie (zie Gehoorverslag CGVS 1 dd. 19/12/2012, p. 16, 18 en Gehoorverslag CGVS 2, dd. 27/02/2013, p. 15). Dit deed u echter al de dag na de ontvoering van uw broer (zie CGVS 2, p. 13), terwijl de taliban u pas een week later kwamen zoeken, de dag dat ze het lijk van uw broer hadden achtergelaten (zie CGVS 1, p. 18 en CGVS 2, p. 13). Het kan niet overtuigen dat ze zo lang zouden wachten. Men kan er namelijk van uitgaan dat de taliban al sneller dan dat hadden vernomen dat u de politie had gecontacteerd. De politie is immers de dag na de ontvoering naar uw dorp gekomen om uw schoonzuster te ondervragen (zie CGVS 1, p. 19 en CGVS 2, p. 14) en er kan bezwaarlijk van worden uitgegaan dat hun komst niet zou zijn opgevalen. U zei ook dat de mensen van het dorp wisten dat u een klacht ging indienen en dat u veronderstelt dat de taliban dat via iemand van het dorp hoorden (zie CGVS 2, p. 15). Het zou vreemd zijn moesten de taliban pas over uw klacht hebben gehoord, toevallig op de dag dat ze het lichaam brachten. Volgens uw relaas was het wel degelijk die klacht die u in de problemen bracht, want nadien contacteerde u de politie niet meer (zie CGVS 1, p. 19 en CGVS 2, p. 14-15). In acht genomen dat de taliban waarschijnlijk wisten dat u klacht had ingediend, is het ten eerste vreemd dat ze op het lichaam van uw broer nog een brief achterlieten waarin ze u waarschuwen niet naar de politie te gaan (zie CGVS 1, p. 12), wat u toen al had gedaan. Ten tweede is het niet aannemelijk dat ze zouden wachten om met u af te rekenen tot de dag dat ze het lichaam van uw broer achterlieten (zie CGVS 1, p. 16 en CGVS 2, p. 13). Men kan immers veronderstellen dat ze al eerder hadden besloten u iets aan te doen aangezien ze wisten dat u naar de politie was gegaan. Bovendien kozen ze het slechtste moment uit om u te komen halen, want omwille van de begrafenis was u omringd door heel veel mensen (zie CGVS 1, p. 18, CGVS 2, p. 16), zodat ze onverrichterzaken hebben moeten vertrekken. Dit zouden ze moeten hebben voorzien, want ze hadden immers zelf die dag het lichaam vrijgegeven en, in acht genomen dat het de gewoonte is de doden zo snel mogelijk en gewoonlijk binnen de vierentwintig uur te begraven (zie bijlages 6 en 7 in de blauwe map, toegevoegd aan uw administratief dossier), hadden ze dus moeten weten dat uw broer waarschijnlijk diezelfde dag begraven zou worden.

U opperde dat ze net dan kwamen, omdat ze zeker konden zijn dat u op dat moment daar zou zijn. Sinds de ontvoering van uw broer sliep u immers bij een van uw bureu (zie CGVS 2, p. 16). Het is

echter niet aannemelijk dat de taliban er niet achter zouden hebben kunnen komen waar u verbleef want u geeft niet de indruk zich toen verstopt te hebben: u ging immers naar de politie, wat algemeen geweten was (zie CGVS 2, p. 15) en u kon zich bij uw eerste gehoor op het CGVS niet met zekerheid herinneren waar u was toen u het nieuws kreeg dat het lichaam van uw broer was gevonden (zie CGVS 1, p. 17), hetgeen er op wijst dat u zichzelf niet had opgesloten bij uw burelen. Indien u gedurende die week na de ontvoering van uw broer immers binnen zou zijn gebleven en met niemand contact zou hebben gehad, zou u zich dit zeker nog goed herinnerd hebben. U verklaarde trouwens ook dat de taliban over een heel sterke inlichtingendienst beschikten (zie CGVS 1, p. 18 en CGVS2, p. 2). Bovendien hadden de taliban in ieder geval kunnen wachten tot u na de begrafenis weer alleen was om u dan zonder problemen mee te nemen.

Dit handelen van de taliban zoals het door u werd omschreven kan niet overtuigen.

Wat de timing betreft is het trouwens ook opmerkelijk hoe lang de taliban gewacht hebben met de ontvoering van uw broer. De bedreiging werd immers geuit tijdens de campagne voor de verkiezingen in juli of augustus 2009 (asad 1388; zie CGVS 1, p. 8, 14). Vervolgens vonden de verkiezingen plaats op 20 augustus 2009 (zie bijlage 1 en zie CGVS 1, p. 8) en de volledig definitieve verkiezingsresultaten waren bekend in december 2009 (zie bijlagen 3 en 4). Uw broer werd pas ontvoerd op 11 februari 2010 (22 dalwa 1388). Er verliepen dus minstens vijf maanden tussen de bedreiging en de ontvoering. Als de taliban een publiek signaal wilden geven of wilden verhinderen dat uw broer verkozen raakte, zou men toch veronderstellen dat ze zouden hebben ingegrepen vóór de verkiezingen. In februari 2010 waren de verkiezingen echter al lang achter de rug en uw broer was niet verkozen (zie CGVS 1, p. 11 en zie bijlage 2, p. 6-7 en bijlage 4). Het is vreemd dat de taliban pas zo lang na de verkiezingen zouden optreden, toen de kwestie niet meer van dusdanig belang was.

Dit brengt ons bij de grond van uw probleem: de verkiezingsdeelname van uw broer. In acht genomen hoe belangrijk dit is voor uw vlucht, is het opvallend hoe weinig u van de politieke activiteiten van uw broer weet. U was nochtans in een positie om beter op de hoogte zijn: jullie woonden immers samen en u hielp hem bij zijn verkiezingscampagne (zie CGVS 1, p. 3, 8, 11, 13). De details van de campagne en de verkiezingen moeten dus zeker besproken zijn geweest.

Uw broer nam deel aan de provinciale verkiezingen. Het is echter flagrant dat u niet weet voor welke politieke positie de verkiezingen werden gehouden, dat u niet kan specificeren wat de provinciale raad doet (zie CGVS 2, p. 11-12), en dat u ook geen indicatie kan geven van wat uw broer van plan was te doen of waar hij voor zou ijveren moest hij verkozen zijn geweest (zie CGVS 2, p. 11). Dit zijn nochtans nuttige zaken om te weten als u uw broer hielp bij zijn campagne, want potentiële kiezers zouden daar zeker naar hebben gevraagd en het is ook niet geloofwaardig dat u hier niets over zou hebben opgevangen tijdens gesprekken met uw broer.

Verder kan u ook bijzonder weinig zeggen over de strategie achter de campagne van uw broer: zo weet u niet hoe en waarom uw broer de dorpen koos die hij bezocht (zie CGVS 2, p. 11). U moest geschenken brengen bij bepaalde dorpsoudsten. U kan echter geen namen noemen van deze mensen en ook hier weet u niet hoe of waarom hij bepaalde oudsten uitkoos om een geschenk aan te geven (zie CGVS 2, p. 9-10). Ook verklaarde u dat uw broer enige populariteit genoot omdat hij via zijn partij mensen financieel kon helpen (zie CGVS 2, p. 7). U kon zeggen dat de moskee met deze fondsen werd gerenoveerd, maar u kon geen voorbeeld geven van individuen die met deze fondsen werden geholpen (zie CGVS 2, p. 8). Dit soort steun zou nochtans cruciaal kunnen zijn voor zijn kansen bij de verkiezingen.

Gezien u actief zou zijn geweest in deze campagne is het niet aannemelijk dat u voorgaande zaken niet zou weten en de vaststelling dat nu de fotostudio kon noemen waar jullie de affiches lieten drukken (zie CGVS 1, p. 13) doet hieraan geen afbreuk daar dit een zaak kan zijn die u toevallig kende.

Hierbij aansluitend is ook uw kennis van de uitslag van de provinciale verkiezingen niet van dien aard dat men persoonlijke betrokkenheid kan veronderstellen: naar de winnaar van de verkiezingen gevraagd, geeft u een zekere Nida Kayhani van uw district op (zie CGVS 1, p. 11-12). Zij werd inderdaad verkozen tot de provincieraad, maar haalde maar 1283 stemmen. Aangezien zij van uw district is zou u haar sowieso kennen, ook al was u niet persoonlijk bij deze verkiezingen betrokken. Van iemand wiens broer aan de verkiezingen deelneemt zou men toch kunnen verwachten dat hij de resultaten goed opvolgt en het is dan ook vreemd dat u niet zou weten wie de hoogste score behaalde (zie CGVS 2, p. 13). Ook de andere kandidaten die u noemde, Sahib Nazar Andish, Sayid Zaman Husayni en Faqirshah Faqirzada, waren niet onder diegenen die hoge scores behaalden (zie CGVS 1 p.12; zie bijlage 4). Daarnaast zei u heel concreet dat uw broer 1519 of 1520 stemmen kreeg (zie CGVS 1, p. 11). Het officiële resultaat was echter 1425 stemmen (zie bijlage 3). Dit is het resultaat voor een "M.(...) N.(...)", waarvan u bevestigde dat dat hetzelfde is als M.(...) N.(...) (zie CGVS 2, p. 7). In acht genomen dat u zo specifiek bent in het aantal stemmen is het opvallend dat u het aantal stemmen volgens de uiteindelijke officiële uitslag niet zou kennen.

Hoewel uw broer als onafhankelijke kandidaat opkwam (zie CGVS 2, p. 8), zei u dat hij zich deels van de taliban op de hals haalde door zijn lidmaatschap van Paiwand Milli (zie CGVS 1 p. 20). Aangezien u dit element enig belang toekent in het kader van uw problemen is het opnieuw opmerkelijk hoe weinig u van de activiteiten van uw broer bij deze partij weet. Heel opvallend is dat u niet weet waar deze partij voor staat en welke standpunten ze verdedigt (zie CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 6). Dit is opvallend, omdat het de taak van uw broer was nieuwe leden te ronselen, een gegeven wat u totaal niet kon toelichten (zie CGVS 2, p. 5-6). Het is vreemd dat hij u niet heeft uitgelegd wat de partij wil bereiken om zo misschien ook u te doen aansluiten. U kon slechts één naam geven van iemand van uw dorp die zich bij de partij aansloot, maar kon daarna niet zeggen wat die persoon dan wel bij de partij doet (zie CGVS 2, 7).

U verklaarde dat uw cursus Engels ook vermeld werd in de bedreigingen door de taliban (zie CGVS 1, p. 14, 20). U voegde echter toe dat u hierdoor nooit problemen hebt ondervonden voor de kwestie rond uw broer (zie CGVS 2, p. 5) en bovendien duidt het feit dat de taliban initieel direct uw broer meenamen maar niet u (zie CGVS 1, p. 16), erop dat uw cursus Engels hen niet dusdanig tegen u had opgezet.

Wat tenslotte de schade aan uw huis betreft die werd toegebracht na de arrestatie van twee taliban in uw regio (zie CGVS 1, p. 6), moet erop gewezen worden dat hier geen manifeste band is met bovengenoemde problemen (zie CGVS 1, p. 19) en dat niemand heeft gezien wie het gedaan heeft (zie CGVS 2, p. 2, 3).

De cursus Engels op zich hoeft dus geen risico te vormen en in geval van de beschadiging van uw huis kon u niet aantonen dat dat duidt op een bedreiging voor u.

Door uw heel beperkte kennis van de verkiezingen en de politieke activiteiten van uw broer blijft u in gebreke om aan te tonen dat u lijdt onder problemen die daar hun grondslag in hebben. Van iemand die persoonlijk betrokken was bij die verkiezingen, en zeker van iemand die gevaar loopt door die verkiezingen, mag men verwachten dat hij daar doorleefd en gedetailleerd over kan vertellen, wat hier niet het geval is.

De persoon van M.(...) N.(...) komt wel degelijk in documentatie over de provinciale verkiezingen van 2009 terug (zie bijlage 3), maar het is niet zonder meer aannemelijk dat u aan die persoon verwant bent. U legde weliswaar een document van de politie voor en een dreigbrief, maar daarbij dient vermeld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, wat in uw geval gezien bovenstaande opmerkingen sowieso problematisch is, en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Belangrijk in deze context is ook dat u geen taskara, Afghaans identiteitsdocument, voorlegde. Het middelbare diploma dat u voorlegde vermeldt de naam "N.(...)" niet.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan aan Afghaanse asielzoekers door het CGVS ook een beschermingsstatus toegekend worden in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet, omwille van de algemene veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan, meer bepaald in het district Dushi te worden beoordeeld.

Bij de herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie

over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Baghlan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Afghanistan – Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict" van 22 maart 2013) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse van 21 maart 2013) blijkt dat het aantal incidenten in het district Dushi significant afnam en kan dan ook niet worden geconcludeerd dat er voor burgers sprake is van een reëel risico te worden geconfronteerd met een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Dushi van de provincie Baghlan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Dushi actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Dushi aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing en van het materieel motiveringsbeginsel. Verzoeker geeft inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing. Daarnaast stelt verzoeker dat men noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn taskara heeft willen accepteren. Ook stelt verzoeker dat de Raad zich moet buigen over de bijgebrachte dreigbrief en klachtbrief.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 33 van de "Conventie van Genève met betrekking tot de status van vluchteling" van 8 juli 1951. De bestreden beslissing verplicht verzoeker de facto terug te keren naar Afghanistan, terwijl verzoeker in zijn geboortestreek met grote zekerheid het slachtoffer zal worden van de taliban en de overheid ter plaatse geen bescherming kan bieden tegen de willekeur van de taliban.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5, lid 1 van het EVRM. Bij een terugkeer zal verzoeker onmiskenbaar worden nagejaagd door de taliban en de plaatselijke autoriteiten zullen hem geen bescherming bieden.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker heeft zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen klaar en duidelijk gesteld en heeft de stellige indruk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zaken lijkt te willen manipuleren door doelbewust enkel te stellen dat de verschafte informatie als te mager en weinig aannemelijk overkomt.

Aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing. Verzoeker stelt dat er geen actuele gegevens omtrent de veiligheidssituatie in Baghlan, Dushi voorliggen.

2.2. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een kopie van zijn taskara toe.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad kan op basis van verzoekers verklaringen geen geloof hechten aan zijn asielrelaas. Verzoeker legt immers verschillende niet aannemelijke en incoherente verklaringen af omtrent de kern van zijn asielrelaas. De basis van de problemen van verzoeker zou immers in de verkiezingsdeelname van zijn broer liggen. Hoewel verzoeker samenwoonde met zijn broer en hem zou hebben geholpen bij zijn verkiezingscampagne (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 3, 8, 11 en 13), blijkt verzoeker bijzonder onwetend omtrent deze verkiezingen. Zo weet verzoeker niet voor welke politieke positie de verkiezingen waaraan zijn broer deelnam gehouden werden, noch wat de provinciale raad precies doet (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 11 en stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 11 en 12). Tevens weet verzoeker niet wat zijn broer wilde bereiken indien hij verkozen werd, noch wat zijn verkiezingscampagneplan was, hoe hij het aanpakte om stemmen te ronselen of hoe hij de dorpen uitkoos die hij bezocht (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 8 en 11). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat zijn broer in de eerste plaats verkozen zou worden, waardoor hij inderdaad niet weet wat zijn broer allemaal zou verwezenlijken, stelt de Raad vast dat deze verklaring geenszins kan overtuigen. Om verkozen te geraken moet de broer van verzoeker immers een bepaald programma of een bepaalde visie gehad hebben en van verzoeker kan, gezien hij verklaarde zijn broer te hebben geholpen, redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte is. Daarnaast stelt verzoeker dat hijzelf geschenken moest rondbrengen bij dorpsoudsten, maar kan hij geen enkele naam noemen van deze mensen, hoewel zijn broer hem de namen gaf, en weet hij niet hoe of waarom zijn broer bepaalde ouderen uitkoos om een geschenk aan te geven (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 9 en 10). Bovendien weet verzoeker niet wie de kandidaat was die uiteindelijk de meeste stemmen haalde (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 13). Gevraagd naar wie de verkiezingen won noemt verzoeker een vrouwelijke kandidate die de verkiezingen won, maar weet geenszins tot welke partij zij behoort (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 12). Waar verzoeker stelt dat de verkiezingsuitslagen bekend werden gemaakt in de provinciehoofdstad, waar hij niet kwam en waardoor hij geen zicht heeft op de uitslag, stelt de Raad dat redelijkerwijze van verzoeker, wiens broer zelf opkwam bij de verkiezingen en die hij heeft geholpen, kan worden verwacht dat hij enige interesse zou tonen in de uitslag van deze verkiezing.

Hoewel verzoekers broer naar de verkiezingen trok als onafhankelijk kandidaat (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 8), zou hij tevens lid zijn geweest van de partij Paiwand Milli, hetgeen door verzoeker als een van de redenen waarom hij gevisieerd werd door de taliban naar voor geschoven wordt (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 19, 20). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker geenszins weet waar deze partij voor staat of over welke onderwerpen zij praat (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 11 en stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 6). Nochtans zou de taak van verzoekers broer onder meer zijn geweest om nieuwe leden te ronselen voor de partij (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 5 en 6), waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij verzoeker op zijn minst zou vertellen waarvoor de partij stond. Daarnaast kon verzoeker naast zijn broer slechts een iemand uit het dorp noemen die lid zou zijn van dezelfde partij, maar kon hij evenmin toelichten welke functie deze persoon had binnen de partij (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 7). Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent het lidmaatschap van zijn broer bij deze partij door in zijn eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te stellen dat zijn broer lid werd een jaar of twee na de oprichting van de partij (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 10) en in zijn tweede gehoor te stellen dat zijn broer voor de partij werkte vanaf het moment dat de partij werd opgericht (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 5).

Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat verzoeker geenszins duidelijk kan situeren wanneer de taliban nog zou zijn langsgekomen om de ramen en deuren van het huis te vernielen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 6). Bovendien zou niemand gezien hebben wat er gebeurd is, waardoor de verklaringen van verzoeker hieromtrent slechts op loutere veronderstellingen gebaseerd zijn (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 2 en 3). Ten slotte is het ook het tijdstip van de feiten zoals door verzoeker beschreven geenszins logisch. De bedreigingen aan het adres van de broer van verzoeker, waarbij iemand hem opriep niet mee te doen aan de verkiezingen, dateerden immers reeds van de campagnemaand voor de verkiezingen in juli of augustus 2009 (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 14). De verkiezingen zelf vonden vervolgens, zo blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, plaats op 20 augustus 2009 en de broer van verzoeker werd hierbij niet verkozen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 11). Het is dan ook niet aannemelijk dat de taliban er nog belang bij zou hebben om hem enige tijd na de verkiezingen te ontvoeren en enkele dagen later te vermoorden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 12 en 16).

Verzoeker verklaarde nog dat zijn cursus Engels ook vermeld werd in de bedreigingen door de taliban aan zijn broer (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 14, 20). Verzoeker voegde echter toe dat hij hierdoor nooit problemen had ondervonden vóór de kwestie rond zijn broer (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 5). Ook moet worden vastgesteld dat de taliban initieel enkel verzoekers broer meenamen maar niet hemzelf (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 16). De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken niets over deze bedreigingen heeft vermeld (stuk 15, vragenlijst, p. 3).

Gelet op voorgaande vaststellingen, in het bijzonder de ongeloofwaardigheid van de verklaringen inzake de bedreigingen van verzoekers broer, kan de Raad evenmin geloof hechten aan de beweerde bedreiging van de taliban voor het geven van Engelse les.

2.6. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd, zoals de klacht en de dreigbrief van de taliban geen bewijswaarde hebben. Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat veel Afghaanse (identiteits-)documenten gemakkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zelfs buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn zelfs na gedegen onderzoek door specialisten niet van authentieke te onderscheiden. De waarde van Afghaanse documenten is hoe dan ook relatief. Met betrekking tot de neergelegde taskara stelt de Raad vast dat het om een fotokopie gaat. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog stelt dat hij zijn taskara zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft willen voorleggen, maar dat deze niet werd geaccepteerd, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier geenszins blijkt dat verzoeker deze taskara heeft proberen neerleggen. Verzoeker of zijn raadsman hebben hieromtrent ook geen enkele opmerking geformuleerd wanneer hen de kans hiertoe geboden werd en stelden in beide gehoren voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er geen stukken meer dienden te worden

bijgevoegd aan het administratief dossier (stuk 4, gehoorverslag CGVS 19/12/2012, p. 21 en stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/02/2013, p. 17).

2.7. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

Artikel 5 EVRM kan niet geschonden zijn als de aangevoerde schending wordt ontwikkeld op basis van dezelfde feiten als het asielrelaas indien dat asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden.

Verzoeker maakt gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas dan ook niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het argument dat de overheid geen bescherming kan bieden tegen de taliban is gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet dienstig.

Immers, Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, zijnde de provincie Baghlan, district Dushi louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De Raad oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (SRB "Afghanistan" "Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict" van 22 maart 2013 en SRB "Afghanistan" "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse" van 21 maart 2013), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit de provincie Baghlan, district Dushi actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit het district Dushi in de provincie Baghlan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit genoemde informatie blijkt dat er maandelijks significante aanslagen plaatsvinden in de provincie Baghlan, maar dat het er in totaal erg weinig zijn. Het district Dushi zag het aantal incidenten significant afnemen. Er vinden in Dushi af en toe gewapende incidenten plaats op de hoofdweg die Pul-i Khumri met Kabul verbindt. Het betreft occasioneel een aanslag met *small arms fire* op een bevoorradingstruck of een brandstoftanker. Bij één dergelijke aanslag viel één burgerdode eind oktober 2012. Het niveau van deze aanslagen is ook zeer laag, in 2012 zijn er drie geteld. Overigens vinden deze aanslagen steeds plaats buiten de daguren.

Verzoeker brengt geen informatie aan die de uitgebreide en gedetailleerde analyse van voormelde SRB's kunnen ondergraven. Het enkele feit dat hij van mening is dat de plaatselijke situatie nog steeds gevaarlijk is en van die aard dat hem het subsidiaire beschermingsstatuut wel dient te worden toegekend volstaat niet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF